HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șasea)

25 iunie 2020*

„Soiuri de plante – Cerere de modificare a datei de expirare a protecției comunitare a soiurilor de plante pentru soiul Siberia din specia *Lilium L.* – Recurs în fața Camerei de recurs a OCSP – Inadmisibilitate – Obligația de motivare – Articolul 75 din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 – Protecție jurisdicțională efectivă – Articolul 67 alineatul (1) și articolul 87 din Regulamentul nr. 2100/94 – Rectificarea unor erori vădite – Articolul 53 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 874/2009”

În cauza T-737/18,

Siberia Oriental BV, cu sediul la ’t Zand (Țările de Jos), reprezentată de T. Overdijk, avocat,

reclamantă,

împotriva

Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP), reprezentat de M. Ekvad, de F. Mattina și de O. Lamberti, în calitate de agenți,

pârât,

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei de recurs a OCSP din 15 octombrie 2018 (cauza A 009/2017) în legătură cu o cerere de modificare a datei de expirare a protecției comunitare a soiurilor de plante pentru soiul Siberia din specia *Lilium L.*,

TRIBUNALUL (Camera a șasea),

compus din doamna A. Marcoulli, președintă, și domnii C. Iliopoulos (raportor) și R. Norkus, judecători,

grefier: doamna A. Juhász-Tóth, administratoare,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 17 decembrie 2018,

având în vedere memoriul în răspuns depus la grefa Tribunalului la 1 aprilie 2019,

în urma ședinței din 23 ianuarie 2020,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre

Istoricul litigiului

1 La 28 iulie 1995, reclamanta, Siberia Oriental BV, a formulat o cerere de protecție comunitară a unui soi de plante la Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante (JO 1994, L 227, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 15, p. 197). Această cerere a fost înregistrată cu numărul 1995/0101.

2 Soiul de plante pentru care a fost solicitată protecția comunitară este soiul Siberia, care aparține speciei *Lilium L.*

3 În cererea sa de protecție comunitară a unui soi de plante, reclamanta a indicat că acest soi a fost comercializat pentru prima dată pe teritoriul Uniunii Europene în luna ianuarie a anului 1993. Primul certificat național de protecție a soiului a fost eliberat la 8 aprilie 1993 în Țările de Jos, înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului nr. 2100/94.

4 În Decizia din 2 august 1996 (denumită în continuare „decizia de acordare”), OCSP a acordat protecția comunitară a soiurilor de plante soiului Siberia, stabilind ca dată de expirare a acestei protecții data de 1 februarie 2018. Data de expirare menționată a fost preluată în registrul protecției comunitare a soiurilor de plante (denumit în continuare „registrul”) prevăzut la articolul 87 din Regulamentul nr. 2100/94.

5 Prin scrisoarea din 24 octombrie 2011, reclamanta a invitat OCSP să ofere lămuriri cu privire la metoda pe care acesta o adoptase în 1996 pentru a calcula durata protecției comunitare a soiurilor de plante pentru soiul Siberia. OCSP i-a comunicat informațiile solicitate printr-un e-mail trimis în ziua următoare.

6 În perioada 2015-2017, OCSP și reclamanta au continuat discuțiile referitoare la metoda de calcul al duratei protecției pentru soiul Siberia.

7 La 24 august 2017, reclamanta și-a reiterat opinia potrivit căreia durata protecției pentru soiul Siberia ar fi trebuit să fie calculată într-o primă etapă în temeiul articolului 19 din Regulamentul nr. 2100/94. În plus, în opinia sa, OCSP ar fi trebuit, într-o a doua etapă, să reducă durata protecției în conformitate cu articolul 116 alineatul (4) din acest regulament, prin deducerea perioadei cuprinse între prima comercializare a soiului Siberia și data intrării în vigoare a regulamentului menționat. În consecință, reclamanta a solicitat OCSP să modifice data de expirare a protecției comunitare a soiurilor de plante acordate pentru soiul Siberia, prin înlocuirea datei de 1 februarie 2018 cu data de 30 aprilie 2020.

8 Prin Decizia din 23 octombrie 2017, OCSP a declarat inadmisibilă cererea de modificare a datei de expirare a protecției comunitare a soiurilor de plante, înscrisă în registru pentru soiul Siberia. Acesta a apreciat, în primul rând, că termenul de două luni prevăzut la articolul 69 din Regulamentul nr. 2100/94 pentru a formula un recurs împotriva deciziei de acordare expirase deja. În al doilea rând, el a considerat că articolul 53 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 874/2009 al Comisiei din 17 septembrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 2100/94 al Consiliului privind procedura în fața OCSP (JO 2009, L 251, p. 3) nu era aplicabil în speță, în măsura în care decizia OCSP nu era afectată de nicio eroare lingvistică, greșeală de transcriere sau eroare vădită. În al treilea rând, OCSP a susținut că nu exista un temei juridic pentru modificarea datei de înscriere a protecției comunitare a soiurilor de plante în registru.

9 La 23 noiembrie 2017, în temeiul articolului 67 din Regulamentul nr. 2100/94, reclamanta a formulat un recurs în fața Camerei de recurs a OCSP împotriva Deciziei din 23 octombrie 2017. Acest recurs cuprindea și o cerere de revizuire prejudicială în conformitate cu articolul 70 din Regulamentul nr. 2100/94.

10 Prin Decizia din 8 decembrie 2017, OCSP a respins cererea de revizuire prejudicială în temeiul articolului 70 din Regulamentul nr. 2100/94.

11 Procedura orală în fața Camerei de recurs s-a desfășurat la 24 septembrie 2018. În ședință, reclamanta a susținut în special că recursul său era admisibil în măsura în care era întemeiat pe articolele 67 și 87 din Regulamentul nr. 2100/94. Ca temei juridic al recursului său, reclamanta a invocat de asemenea articolul 53 alineatul (4) din Regulamentul nr. 874/2009 și obligația OCSP de a corecta din oficiu eventualele erori care figurează în registru.

12 Prin Decizia din 15 octombrie 2018 (denumită în continuare „decizia atacată”), Camera de recurs a OCSP a respins recursul ca fiind inadmisibil.

13 În primul rând, Camera de recurs a apreciat că recursul nu se putea întemeia pe articolul 67 coroborat cu articolul 87 din Regulamentul nr. 2100/94 întrucât, în opinia sa, aceste dispoziții privesc înscrierea inițială în registru a datei de expirare a protecției comunitare a soiurilor de plante acordate, iar nu modificarea unei astfel de înscrieri.

14 În al doilea rând, ea a considerat că recursul nu se putea întemeia nici pe articolul 53 alineatul (4) din Regulamentul nr. 874/2009. Astfel, potrivit Camerei de recurs, Decizia OCSP din 23 octombrie 2017 prin care acesta a respins cererea de modificare a datei de expirare nu poate fi atacată prin recurs în temeiul articolului 67 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2100/94. În special, ea nu ar fi o decizie privind înregistrarea sau eliminarea datelor din registru, în sensul articolului 87 din Regulamentul nr. 2100/94. Camera de recurs a arătat că același lucru era valabil și în ceea ce privește pretinsul refuz al OCSP de a exercita competența care i-ar fi fost acordată, de a rectifica din oficiu eventualele erori care figurează în registru.

15 În al treilea rând, Camera de recurs, aprobând motivele Deciziei din 23 octombrie 2017, a arătat că o pretinsă eroare în calcularea datei de expirare a protecției comunitare a soiurilor de plante nu poate fi considerată eroare vădită, în sensul articolului 53 alineatul (4) din Regulamentul nr. 874/2009. Aceasta a adăugat că articolul 116 alineatul (4) a patra liniuță din Regulamentul nr. 2100/94 putea face, *prima facie*, obiectul mai multor interpretări.

16 În al patrulea și ultimul rând, Camera de recurs a stabilit că recursul era inadmisibil pentru motivul că fusese introdus după expirarea termenului de două luni prevăzut la articolul 69 din Regulamentul nr. 2100/94. Întrucât recursul a fost declarat inadmisibil, Camera de recurs s-a abținut să se pronunțe cu privire la interpretarea articolului 116 din Regulamentul nr. 2100/94.

Concluziile părților

17 Reclamanta solicită Tribunalului:

– anularea deciziei atacate;

– obligarea OCSP la înscrierea în registru a datei de 30 aprilie 2020 în locul datei de expirare care figurează în prezent în acesta.

18 OCSP solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii;

– obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de acesta.

În drept

Cu privire la admisibilitate

Cu privire la admisibilitatea celui de al doilea capăt de cerere al reclamantei

19 Prin intermediul celui de al doilea capăt de cerere, reclamanta solicită Tribunalului să dispună înscrierea în registru de către OCSP a datei de 30 aprilie 2020 în locul datei de expirare care figurează în prezent în acesta.

20 În memoriul în răspuns, OCSP susține că al doilea capăt de cerere menționat este inadmisibil.

21 Dintr-o jurisprudență constantă rezultă că, în cadrul unei acțiuni formulate înaintea instanței Uniunii împotriva deciziei Camerei de recurs a OCSP, acesta din urmă are obligația, conform articolului 73 alineatul (6) din Regulamentul nr. 2100/94, de a lua măsurile pe care le presupune executarea hotărârii instanței Uniunii. În consecință, nu este de competența Tribunalului să adreseze OCSP somații, acestuia din urmă revenindu-i obligația de a acționa în conformitate cu dispozitivul și cu considerentele hotărârilor instanței Uniunii [a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 februarie 2019, Mema/OCSP [Braeburn 78 (11078)], T-177/16, EU:T:2019:57, punctul 29; a se vedea de asemenea prin analogie Hotărârea din 11 iulie 2007, El Corte Inglés/OAPI – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, EU:T:2007:219, punctul 20 și jurisprudența citată].

22 Prin urmare, al doilea capăt de cerere este inadmisibil, în măsura în care urmărește ca Tribunalul să dispună modificarea de către OCSP a datei de expirare a protecției comunitare a soiurilor de plante pentru soiul Siberia, astfel cum această dată este înscrisă în registru.

Cu privire la admisibilitatea trimiterilor la argumentele prezentate în fața instanțelor OCSP

23 OCSP invocă inadmisibilitatea trimiterilor generale ale reclamantei la susținerile și la memoriile prezentate în cadrul procedurii în fața Camerei de recurs a OCSP.

24 În această privință, referitor la trimiterea de la punctul 5.24 din cererea introductivă la unele aspecte punctuale din observațiile pe care reclamanta le-a formulat în cursul procedurii administrative în fața OCSP, pe care, de altfel, aceasta nu le-a prezentat ca anexe la cererea introductivă, argumentele menționate trebuie respinse ca inadmisibile.

25 Astfel, potrivit articolului 21 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aplicabil procedurii în fața Tribunalului în temeiul articolului 53 primul paragraf din același statut, precum și potrivit articolului 177 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, orice cerere trebuie să indice în special obiectul litigiului și expunerea sumară a motivelor invocate. Această mențiune trebuie să fie suficient de clară și de precisă pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului să se pronunțe asupra acțiunii. Același lucru este valabil pentru fiecare concluzie, care trebuie însoțită de motive și de argumente care să permită atât pârâtului, cât și judecătorului să îi aprecieze temeinicia. Astfel, este necesar ca elementele esențiale de fapt și de drept pe care aceasta se întemeiază să rezulte, cel puțin în mod sumar, dar coerent și

comprehensibil, din chiar textul cererii introductive. Or, deși cererea introductivă poate fi susținută și completată cu privire la aspecte specifice, prin trimiteri la anumite pasaje din înscrisurile anexate, o trimitere globală la alte înscrisuri nu poate suplini absența elementelor esențiale ale argumentării în drept, care trebuie să figureze în cererea introductivă. Cerințe similare se impun atunci când o critică sau un argument este invocat în susținerea unui motiv [a se vedea Hotărârea din 11 aprilie 2019, Fomanu/EUIPO – Fujifilm Imaging Germany (Reprezentarea unui fluture), T-323/18, nepublicată, EU:T:2019:243, punctul 17 și jurisprudența citată]. În plus, nu revine Tribunalului sarcina de a se substitui părților, încercând să identifice elementele relevante din documentele la care se referă acestea [a se vedea Hotărârea din 9 martie 2018, Recordati Orphan Drugs/EUIPO – Laboratorios Normon (NORMOSANG), T-103/17, nepublicată, EU:T:2018:126, punctul 24 și jurisprudența citată].

26 În speță, la punctul 5.24 din cererea introductivă, reclamanta se limitează la a face trimitere „la punctul 4.4 din memoriul său din 23 noiembrie 2017 privind fondul cauzei, precum și la punctele 3 și 4 din dosarul de audiere a pledoariilor depus în ședința din 24 septembrie 2018” și subliniază că trebuie să se considere de asemenea că argumentele prezentate în cadrul procedurii în fața Camerei de recurs a OCSP fac parte din argumentația dezvoltată în cadrul prezentei acțiuni. Or, pe lângă faptul că memoriul și dosarul de audiere a pledoariilor la care se referă reclamanta nu au fost anexate la cererea introductivă, trimiterea efectuată nu poate suplini absența elementelor esențiale ale argumentației în drept care trebuie să figureze în cererea introductivă.

27 Din cele de mai sus rezultă că trimiterea de la punctul 5.24 din cererea introductivă la argumente care figurează în documentele prezentate de reclamantă în cursul procedurii administrative în fața OCSP nu este admisibilă în cadrul prezentei acțiuni.

Cu privire la fond

28 În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă două motive, întemeiate, primul pe încălcarea normelor fundamentale de procedură, în esență ca urmare a unui viciu de motivare, iar al doilea pe încălcarea Regulamentului nr. 2100/94 sau a oricărei norme de drept privind aplicarea acestuia, inclusiv Tratatul UE și Tratatul FUE. Reclamanta susține în special că recursul său în fața Camerei de recurs era admisibil.

29 Trebuie analizat mai întâi al doilea motiv, apoi primul motiv.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Camera de recurs a OCSP ar fi săvârșit o eroare de drept prin declararea recursului aflat pe rolul său drept inadmisibil

30 Al doilea motiv cuprinde două aspecte, prin care reclamanta contestă aprecierea OCSP potrivit căreia recursul este inadmisibil.

– Cu privire la primul aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat în esență pe încălcarea articolului 67 coroborat cu articolul 87 din Regulamentul nr. 2100/94 și pe limitarea căilor de atac aflate la dispoziția titularilor protecției comunitare a soiurilor de plante împotriva erorilor vădite

31 Reclamanta arată că Camera de recurs a săvârșit o eroare atunci când a considerat că recursul nu se putea întemeia pe articolul 67 coroborat cu articolul 87 din Regulamentul nr. 2100/94, întrucât, potrivit Camerei de recurs, aceste dispoziții privesc înscrierea inițială în registru a datei de expirare a protecției comunitare a soiurilor de plante acordate, iar nu modificarea unei astfel de înscrieri. Reclamanta obiectează că raționamentul Camerei de recurs efectuează o distincție artificială între includerea inițială a datei de expirare a protecției comunitare a soiurilor de plante și modificarea unei astfel de înscrieri.

32 Potrivit reclamantei, decizia de respingere a cererii de rectificare a datei de expirare a protecției comunitare a soiurilor de plante, astfel cum această dată figurează în registru, intră în mod clar în sfera noțiunii de „înregistrare sau […] eliminare a datelor din registru”, în sensul articolului 87 din Regulamentul nr. 2100/94. În opinia reclamantei, decizia atacată conduce la o restrângere injustă a căilor de atac aflate la dispoziția titularilor unei protecții comunitare a soiurilor de plante împotriva erorilor vădite săvârșite cu ocazia înregistrării de date în registru.

33 OCSP contestă argumentele reclamantei.

34 Trebuie amintit că securitatea juridică se numără printre principiile generale recunoscute în dreptul Uniunii. Caracterul definitiv al unei decizii administrative, dobândit la expirarea termenelor rezonabile pentru introducerea acțiunilor sau prin epuizarea căilor de atac, contribuie la asigurarea securității juridice menționate și rezultă că dreptul Uniunii nu impune ca un organ administrativ să fie în principiu obligat să revină asupra unei decizii administrative care a dobândit un asemenea caracter definitiv (Hotărârea din 13 ianuarie 2004, Kühne & Heitz, C-453/00, EU:C:2004:17, punctul 24, Hotărârea din 12 februarie 2008, Kempter, C-2/06, EU:C:2008:78, punctul 37, și Hotărârea din 4 octombrie 2012, Byankov, C-249/11, EU:C:2012:608, punctul 76). În plus, termenele de introducere a căii de atac urmăresc protecția securității juridice, prin evitarea repunerii permanente în discuție a actelor Uniunii care produc efecte juridice (Hotărârea din 9 martie 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, punctul 16).

35 În speță, trebuie să se constate că Regulamentul nr. 2100/94 prevede căile de atac disponibile, precum și termenele în care poate fi introdusă o cale de atac.

36 Astfel, articolul 67 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2100/94 prevede că „[p]ot fi atacate prin recurs deciziile adoptate de [OCSP] în temeiul articolelor 20, 21, 59, 61, 62, 63 și 66, precum și deciziile privind […] înregistrarea sau eliminarea datelor din registru în conformitate cu articolul 87 […]”.

37 Potrivit articolului 69 din Regulamentul nr. 2100/94, un astfel de recurs trebuie formulat în scris „în termen de două luni de la notificarea deciziei, dacă destinatarul acesteia este persoana care introduce recursul sau, în caz contrar, în termen de două luni de la publicarea deciziei […]”.

38 Pe de altă parte, potrivit articolului 87 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul nr. 2100/94, OCSP menține un registru al protecției comunitare a soiurilor de plante în care sunt cuprinse printre altele, după acordarea protecției comunitare a soiurilor de plante, data începerii și a stingerii protecției comunitare a soiurilor de plante.

39 În primul rând, din aceste elemente rezultă că articolul 67 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2100/94, interpretat în lumina articolului 87 alineatul (2) litera (e) din același regulament, prevede un recurs numai împotriva deciziilor OCSP care, în cadrul acordării unei protecții comunitare a soiurilor de plante, stabilesc data începerii și a stingerii protecției menționate. Nu este vizată de dispozițiile respective decizia OCSP contestată în fața Camerei de recurs, prin care se respinge cererea de rectificare formulată de reclamantă.

40 În al doilea rând, trebuie amintit că, prin Decizia din 2 august 1996, OCSP a acordat protecția comunitară a soiurilor de plante soiului Siberia, stabilind ca dată de expirare a acestei protecții data de 1 februarie 2018. De asemenea, este cert că reclamanta avea cunoștință despre decizia de acordare prin care s-a stabilit data de expirare în litigiu și că aceasta nu a introdus un recurs în termen de două luni de la notificarea deciziei menționate. Atât la punctul 4.4 din cererea introductivă, cât și în ședința în fața Tribunalului, reclamanta a recunoscut în mod expres că nu a formulat un recurs în termenul prevăzut la articolul 69 din Regulamentul nr. 2100/94. Deși ar fi putut ataca această decizie în temeiul articolului 67 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2100/94 (a se vedea prin analogie Hotărârea din 9 martie 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, punctul 24), ea nu a exercitat

în termenul aplicabil căile de atac pe care Regulamentul nr. 2100/94 le punea la dispoziția sa. Decizia de acordare a rămas, așadar, definitivă la expirarea termenului acordat (a se vedea prin analogie Hotărârea din 9 martie 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, punctul 13).

41 În acest context, nu i se poate permite reclamantei repunerea în termenul de introducere a recursului susținând că cererea sa de rectificare din 24 august 2017 intră sub incidența „înregistrării sau eliminării datelor din registru în conformitate cu articolul 87 [din Regulamentul nr. 2100/94]”. Astfel, faptul de a autoriza reclamanta să introducă un recurs în temeiul articolului 67 coroborat cu articolul 87 din Regulamentul nr. 2100/94, după ce a formulat o cerere de rectificare a datei de expirare a protecției comunitare a soiurilor de plante, iar OCSP a respins cererea menționată, ar avea drept consecință o atingere adusă caracterului definitiv al deciziei de acordare. Orice titular al unei protecții comunitare a soiurilor de plante ar putea eluda termenul de introducere a recursului prevăzut la articolul 69 din Regulamentul nr. 2100/94 solicitând, precum reclamanta, după expirarea termenului respectiv, o modificare a registrului și formulând un recurs împotriva deciziei de refuz a OCSP. O astfel de eludare a termenului de introducere a recursului nu poate fi admisă (a se vedea prin analogie Hotărârea din 21 martie 2014, Yusef/Comisia, T-306/10, EU:T:2014:141, punctele 54 și 55).

42 Desigur, dintr-o jurisprudență constantă rezultă că existența unor fapte noi esențiale poate justifica formularea unei cereri având ca obiect reexaminarea unei decizii care nu a fost contestată în termenele prevăzute (a se vedea Hotărârea din 21 martie 2014, Yusef/Comisia, T-306/10, EU:T:2014:141, punctul 60 și jurisprudența citată). Cu toate acestea, reclamanta nu invocă existența unor asemenea fapte noi esențiale care ar putea susține cererea sa de modificare a datei de expirare a protecției comunitare a soiurilor de plante.

43 În această privință, reclamanta nu poate susține în mod util că, la mai mulți ani de la decizia de acordare, au apărut îndoieli cu privire la exactitatea datei de expirare. Informațiile furnizate de OCSP, la cererea reclamantei, cu privire la modalitățile de calcul al duratei protecției comunitare a soiurilor de plante nu constituie nici fapte noi care să justifice ca reclamanta – care a omis să facă uz în timp util de căile de atac puse la dispoziția sa prin Regulamentul nr. 2100/94 – să poată formula un recurs împotriva refuzului OCSP de a modifica data în litigiu și să poată eluda astfel termenul pentru introducerea unei căi de atac împotriva deciziei de acordare (a se vedea prin analogie Hotărârea din 14 iunie 2018, Spagnolli și alții/Comisia, T-568/16 și T-599/16, EU:T:2018:347, punctul 131).

44 Pe de altă parte, Hotărârea din 20 decembrie 2017, Incyte (C-492/16, EU:C:2017:995), invocată de reclamantă în susținerea poziției sale, nu infirmă constatările care precedă. Astfel, în cauza în care s-a pronunțat această hotărâre, data de expirare a unui certificat suplimentar de protecție eliberat pentru un medicament de către un organism național s-a dovedit inexactă, având în vedere o hotărâre pronunțată ulterior de Curte cu privire la o trimitere preliminară (Hotărârea din 20 decembrie 2017, Incyte, C-492/16, EU:C:2017:995, punctele 23, 48 și 49). Aceasta înseamnă că, în cauza menționată, survenise un fapt nou esențial, și anume hotărârea Curții prin care se precizau modalitățile de calcul al duratei protecției. Nu aceasta este situația în speță, iar jurisprudența invocată de reclamantă nu poate fi, așadar, aplicată.

45 În lumina celor dezvoltate anterior, primul aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

– Cu privire la al doilea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat în esență pe încălcarea articolului 53 alineatul (4) din Regulamentul nr. 874/2009

46 Potrivit reclamantei, Camera de recurs a considerat în mod eronat, la punctul II.A.3 din decizia atacată, că recursul nu se putea întemeia pe articolul 53 alineatul (4) din Regulamentul nr. 874/2009. În susținerea poziției sale, reclamanta invocă mai multe argumente.

47 În primul rând, reclamanta susține că dispoziția vizată obligă OCSP să rectifice erorile vădite. În plus, refuzul acestuia de a i se conforma ar fi de natură să facă obiectul unui recurs în temeiul articolului 67 din Regulamentul nr. 2100/94, întrucât ar fi vorba despre o decizie privind înregistrarea sau eliminarea datelor din registru în conformitate cu articolul 87 din regulamentul menționat. Potrivit reclamantei, chiar în cazul în care articolul 67 din Regulamentul nr. 2100/94 este aplicat *ad literam*, iar, ca urmare a acestui fapt, o astfel de decizie nu poate fi atacată cu recurs, trebuie să fie posibil să se formuleze o cale de atac în temeiul principiului general al dreptului Uniunii potrivit căruia „orice persoană trebuie să poată beneficia de o cale de atac jurisdicțională efectivă împotriva deciziilor care pot aduce atingere unui drept recunoscut prin tratate”, întrucât este necesar să se concluzioneze că această formulă include un instrument precum Regulamentul nr. 2100/94.

48 În al doilea rând, reclamanta susține că modificarea datei de expirare a protecției comunitare a soiurilor de plante, astfel cum această dată este înregistrată în registru, este mai puțin susceptibilă să aducă atingere principiului securității juridice decât modificările mai substanțiale care pot rezulta dintr-o reexaminare a unei decizii. În susținerea tezei sale, reclamanta invocă Hotărârea din 20 decembrie 2017, Incyte (C-492/16, EU:C:2017:995). În plus, în opinia sa, înscrierea în registru a informațiilor esențiale privind protecțiile comunitare ale soiurilor de plante înregistrate urmărește să creeze o sursă de informații fiabilă și să asigure astfel securitatea juridică necesară protecției intereselor terților. Prin urmare, este necesar ca o eroare care figurează în registru să fie rectificată independent de trecerea unui anumit interval de timp.

49 În al treilea rând, reclamanta arată că rectificarea unor erori vădite în temeiul articolului 53 alineatul (4) din Regulamentul nr. 874/2009 nu este supusă niciunui termen. Astfel, Regulamentul nr. 874/2009 nu ar cuprinde în această privință nicio dispoziție. În susținerea argumentației sale, aceasta invocă hotărârea pronunțată de Raad van State (Consiliul de Stat, Țările de Jos) la 18 februarie 2015 în cauza Syngenta împotriva Oficiului de Brevete neerlandez. Ea arată că, în cauza în care s-a pronunțat această hotărâre, dispoziția de drept al Uniunii relevantă în regulamentul aplicabil nu prevedea niciun termen pentru rectificarea unei erori și arată că același lucru este valabil și în ceea ce privește articolul 53 alineatul (4) din Regulamentul nr. 874/2009.

50 OCSP contestă argumentele reclamantei.

51 Fără a fi necesară pronunțarea cu privire la aspectul dacă o decizie a OCSP în temeiul articolului 53 alineatul (4) din Regulamentul nr. 874/2009 este de natură să facă obiectul unui recurs în temeiul articolului 67 din Regulamentul nr. 2100/94, trebuie să se considere că eroarea invocată de reclamantă nu intră în domeniul de aplicare al articolului 53 alineatul (4) menționat.

52 Astfel, potrivit articolului 53 alineatul (4) din Regulamentul nr. 874/2009, erorile lingvistice, greșelile de transcriere și erorile vădite comise în hotărârile OCSP trebuie rectificate. Din acest text rezultă că rectificările efectuate în temeiul acestei dispoziții nu pot avea ca obiect decât îndreptarea greșelilor de ortografie sau gramaticale, a erorilor de transcriere – precum, spre exemplu, erorile privind numele părților – sau a erorilor care sunt atât de evidente încât nu ar fi fost de conceput niciun alt text decât cel rezultat în urma corectării [a se vedea prin analogie Hotărârea din 9 septembrie 2011, dm-drogerie markt/OAPI – Distribuciones Mylar (dm), T-36/09, EU:T:2011:449, punctul 73].

53 Având în vedere importanța caracterului obligatoriu al dispozitivului unei decizii definitive adoptate de o autoritate competentă și pentru a respecta principiul securității juridice, norma care permite, în mod excepțional, modificarea ulterioară a unei astfel de decizii este de strictă interpretare. Prin urmare, noțiunea de „eroare vădită” se limitează la erori de formă precum eroarea materială, a căror natură reiese clar din decizia însăși și care nu afectează întinderea și esența deciziei adoptate, astfel cum rezultă din dispozitivul și din motivele deciziei. În schimb, noțiunea de „eroare vădită”, în sensul articolului 53 alineatul (4) din Regulamentul nr. 874/2009, nu poate viza o eroare care afectează legalitatea fondului deciziei atacate [a se vedea prin analogie Hotărârea din 14 decembrie 2006,

Gagliardi/OAPI – Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANŪ MANU), T-392/04, nepublicată, EU:T:2006:400, punctul 55, și Hotărârea din 18 octombrie 2011, Reisenthel/OAPI – Dynamic Promotion (Coșuri și panere), T-53/10, EU:T:2011:601, punctul 35].

54 În speță, reclamanta solicită modificarea datei de expirare a protecției comunitare a soiurilor de plante pentru soiul Siberia. Or, o asemenea modificare ar afecta întinderea și esența deciziei de acordare prin care s-a stabilit durata acestei protecții. Astfel, efectuarea unei asemenea modificări presupune stabilirea în prealabil a modului în care trebuie interpretat Regulamentul nr. 2100/94, în special dispozițiile acestuia relevante pentru calcularea duratei protecției. De altfel, reclamanta și OCSP nu au putut ajunge la un acord cu privire la această interpretare, în pofida corespondenței lor care durează de mai mulți ani. Rezultă că cererea de modificare a reclamantei nu poate fi considerată o cerere de rectificare a unei erori lingvistice, a unei greșeli de transcriere sau a unei erori vădite în sensul articolului 53 alineatul (4) din Regulamentul nr. 874/2009.

55 Întrucât condițiile de aplicare a articolului 53 alineatul (4) din Regulamentul nr. 874/2009 nu sunt îndeplinite în speță, este necesar să se respingă argumentele reclamantei potrivit cărora acțiunea sa ar fi admisibilă în temeiul acestei dispoziții.

56 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se respingă ca neîntemeiat al doilea aspect al celui de al doilea motiv și, prin urmare, al doilea motiv în totalitate.

Cu privire la primul motiv, întemeiat în esență pe încălcarea obligației de motivare, întrucât Camera de recurs a OCSP ar fi omis să răspundă la un argument invocat în fața sa

57 Reclamanta susține în esență că Camera de recurs a OCSP și-a încălcat obligația de motivare prin faptul că a omis să analizeze argumentul său referitor la o obligație a OCSP de a rectifica din oficiu erorile care figurează în registru.

58 OCSP contestă argumentele reclamantei.

59 Trebuie amintit că, în temeiul articolului 75 din Regulamentul nr. 2100/94, deciziile OCSP trebuie să fie motivate. Această obligație are aceeași întindere ca cea consacrată la articolul 296 TFUE [a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 februarie 2019, Braeburn 78 (11078), T-177/16, EU:T:2019:57, punctul 43]. Potrivit unei jurisprudențe constante referitoare la articolul 296 TFUE, obligația de motivare corespunde dublului obiectiv de a da posibilitatea, pe de o parte, persoanelor interesate să ia cunoștință despre temeiurile măsurii luate pentru a-și putea apăra drepturile și, pe de altă parte, instanței Uniunii să își exercite controlul asupra legalității deciziei [a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 mai 2012, Rubinstein și L'Oréal/OAPI, C-100/11 P, EU:C:2012:285, punctul 111, Hotărârea din 30 iunie 2010, Matratzen Concord/OAPI – Barranco Schnitzler (MATRATZEN CONCORD), T-351/08, nepublicată, EU:T:2010:263, punctul 17, și Hotărârea din 27 martie 2014, Intesa Sanpaolo/OAPI – equinet Bank (EQUITER), T-47/12, EU:T:2014:159, punctul 24].

60 Obligația de motivare poate fi îndeplinită fără a fi necesar să se răspundă în mod expres și exhaustiv la toate argumentele invocate de un reclamant, cu condiția ca OCSP să expună situația de fapt și considerațiile juridice care prezintă o importanță esențială în economia deciziei [a se vedea Hotărârea din 23 februarie 2018, Schniga/OCSP (Gala Schnico), T-445/16, EU:T:2018:95, punctul 28 (nepublicată) și jurisprudența citată].

61 Astfel cum reiese de asemenea dintr-o jurisprudență constantă, cerința motivării trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, având în vedere că problema dacă motivarea unui act respectă condițiile impuse la articolul 296 TFUE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare a actului menționat, ci și în raport cu contextul acestuia, precum și cu ansamblul normelor juridice care

reglementează materia respectivă (Hotărârea din 29 septembrie 2011, Elf Aquitaine/Comisia, C-521/09 P, EU:C:2011:620, punctul 150, precum și Hotărârea din 21 decembrie 2016, Club Hotel Loutraki și alții/Comisia, C-131/15 P, EU:C:2016:989, punctul 47).

62 În speță, din lectura deciziei atacate rezultă că Camera de recurs a considerat că, presupunând că OCSP are competența de a rectifica din oficiu erorile care figurează în registru, refuzul de a exercita această competență nu ar putea fi atacat prin recurs în sensul articolului 67 din Regulamentul nr. 2100/94. Camera de recurs a adăugat că un asemenea refuz nu ar constitui nici o decizie privind înregistrarea sau eliminarea datelor din registru în conformitate cu articolul 87 din regulamentul menționat. Ea a stabilit de asemenea că articolul 53 alineatul (4) din Regulamentul nr. 874/2009 nu se aplica unei astfel de ipoteze.

63 În consecință, Camera de recurs și-a motivat decizia corespunzător cerințelor legale.

64 Se impun, așadar, respingerea ca neîntemeiat a primului motiv și, prin urmare, respingerea în întregime a acțiunii.

Cu privire la cheltuielile de judecată

65 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

66 Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor OCSP.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șasea)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Siberia Oriental BV să suporte, pe lângă propriile cheltuielile de judecată, pe cele efectuate de Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP).

Marcoulli Iliopoulos Norkus

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 25 iunie 2020.

Semnături